

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Nds/2/2014
Identifikačné číslo spisu:	2014200278
Dátum vydania rozhodnutia:	28.05.2014
Meno a priezvisko:	CSc., JUDr. Eva Babiaková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:2014200278.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: B. C. N., bytom H. X, proti odporcovi Primátor hlavného mesta Bratislava so sídlom v Bratislave, Primaciálne námestie 1, v konaní o opravnom prostriedku navrhovateľa voči rozhodnutiu odporcu č. MsP-479-24/2011-VOO z 5. marca 2012, konajúc o nesúhlase Krajského súdu v Trnave z 21. mája 2014, sp. zn. 14S/61/2014 s postúpením veci uznesením Krajským súdom v Bratislave pod sp. zn. 4Sp/87/2012-19 zo dňa 27. marca 2014, takto

rozhodol:

Nesúhlas Krajského súdu v Trnave s postúpením veci je d ô v o d n ý .

Na prejednanie veci je p r í s l u š n ý Krajský súd v Bratislave.

Odôvodnenie

Krajskému súdu v Bratislave bolo dňa 9. júla 2012 doručený prostredníctvom odporcu doručený opravný prostriedok navrhovateľa voči rozhodnutiu odporcu č. MsP-479-24/2011-VOO z 5. marca 2012.

Krajský súd v Bratislave uznesením sp. zn. 4Sp/87/2012-19 zo dňa 27. marca 2014 vo veci podľa § 250d ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) vyslovil svoju miestnu nepríslušnosť konať a túto postúpil Krajskému súdu v Trnave. Pri svojom rozhodovaní vychádzal z ustanovení § 246a ods. 2 ako aj § 250d ods. 2 OSP majú za to, že miestna príslušnosť v danej veci sa riadi všeobecným súdom žalovaného, ktorého bydlisko je v obvode Okresného súdu Senica, ktorý patrí do obvodu Krajského súdu v Trnave.

S postúpením veci podľa § 104a ods. 3 OSP nesúhlasil Krajský súd v Trnave, podľa ktorého mal Krajský súd v Bratislave podľa § 250d ods. 3 OSP konanie zastaviť a vec postúpiť podľa § 246c ods. 1 v spojení s § 104 ods. 1 OSP druhostupňovému správneho orgánu - Okresnému úradu Bratislava.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd príslušný na rozhodovanie o miestnej príslušnosti (§ 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 105 ods.3 OSP) po prejednaní veci bez nariadenia pojednávania dospel k

záveru, že nesúhlas Krajského súdu v Trnave s postúpením veci je dôvodný a na konanie je miestne príslušný Krajský súd v Bratislave.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupu orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 OSP).

Konanie sa uskutočňuje na tom súde, ktorý je vecne a miestne príslušný. Príslušnosť sa určuje podľa okolností, ktoré tu sú v čase začatia konania a trvá až do jeho skončenia (§ 11 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP).

Správne trestanie nie je pôvodnou kompetenciou samosprávy, ale je nevyhnutné ju odvodzovať od pôvodných kompetencií štátu. Trestanie na určitom území (výkon trestnej právomoci) pramení z princípu suverenity a je vždy spojené so štátnou mocou. Z tohto dôvodu je správne trestanie a jeho výkon na príslušnom území preneseným výkonom štátnej správy. Správne trestanie má jednotný právny režim pre administratívne previnenia (minor offences) vo forme priestupkov a iných správnych deliktov v tom, že sa uskutočňuje v dvojstupňovom administratívnom konaní. Rozdielny právny režim spočívajúci vo vylúčení druhého stupňa pre správne delikty fyzických osôb (tie sa v zásade odlišujú od priestupkov iba tým, že ide o fyzickú osobu podnikateľa) by bol neproporcionálnou diferenciou v jednotnosti princípov správneho trestania i trestania ako takého.

Vo veciach priestupkov, ako aj vo veciach správnych deliktov je nesporne snahou zákonodarcu vytvárať jednotný procesný režim správneho trestania, s možnosťou súdneho prieskumu správneho rozhodnutia až po právoplatnom skončení správneho konania. Takáto právna úprava zákonom ustanovuje postavenie obce (mesta) nielen v konaní o priestupkoch, ale aj v konaní o správnych deliktoch, ako správneho orgánu pri prenesenom výkone štátnej správy a súčasne vylučuje jej postavenie samosprávneho orgánu. Správne trestanie je súčasťou všeobecnej štátnej správy, kde ústredným orgánom podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 575/2001 Z. z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy v znení neskorších predpisov.

V súlade s princípom právnej istoty, v zmysle ktorého sudy majú v rovnakých alebo analogických situáciách rozhodovať rovnako (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 192/06 z 3. novembra 2006), senát najvyššieho súdu vychádzal z ustálenej rozhodovacej praxe (napr. uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Rks/1/2011 zo dňa 30. mája 2011, sp. zn. 5Rks/2/2011 zo dňa 10. októbra 2011), ktoré boli správnym kolégiom najvyššieho súdu prijaté ako judikáty, a v ktorých išlo o obdobnú skutkovú a právnu vec.

Senát osobitne poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (sp. zn. 8Rks/1/2012 zo dňa 22. marca 2012) publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR č. 5/2012, rozhodnutie č. 89 „Prejednanie a rozhodnutie o odvolaní proti rozhodnutiu obce o uložení pokuty za iný správny delikt podľa zákona č. 219/1996 Z. z. o ochrane pred zneužívaním alkoholických nápojov a o zriaďovaní a prevádzke protialkoholických záchytných izieb v znení neskorších predpisov patrí do právomoci Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky“), z ktorého vyplýva, že administratívne konanie o správnych deliktoch fyzických osôb, prejednávaných obcou v prvom stupni, je dvojstupňové.

Z uvedených dôvodov je zrejmé, že v predmetnej veci malo byť odvolanie navrhovateľa voči rozhodnutiu odporcu postúpené po zastavení konania podľa § 250d ods. 3 OSP a za použitia § 104 ods. 1 OSP vec postúpená vecne a miestne príslušnému odvolaciemu orgánu - t.j. Okresnému úradu v sídle kraja - ktorý rozhoduje o opravných prostriedkoch odporcu ako odvolací orgán, nakoľko právomoc súdu v danej veci rozhodovať o opravnom prostriedku odporcu nie je daná. O takomto postúpení veci rozhoduje ten súd, ktorému vec napadla a v rámci hospodárnosti konania nie je vhodná, aby bola postúpená na vybavenie tomu súdu, ktorý by bol vo veci príslušný, ak by išlo o právoplatné druhostupňové rozhodnutie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že o odvolaní proti rozhodnutiu primátora (obce, mesta) o priestupku rozhoduje príslušný správny orgán podľa § 3 ods. 2 písm. c/ a ods. 3 zákona č. 180/2013 Z. z. o organizácii miestnej štátnej správy. Je totiž potrebné poznamenať, že ak štát delegoval prvostupňové administratívne trestanie na obce a ich orgány, pri ktorých nie je ustanovená požiadavka odborného právnického vzdelania, tak v druhostupňovom konaní musí zabezpečiť odborné preskúmanie výkonu správneho trestania (oblasť všeobecnej vnútornej správy).

Až právoplatné rozhodnutie tohto druhostupňového správneho orgánu je preskúmateľné súdom na základe žaloby (§ 70 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov a § 247 a nasl. OSP ako aj § 83 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, ako aj § 3 ods. 2 písm. c/ a ods. 3 zákona č. 180/2013 Z. z. o organizácii miestnej štátnej správy.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.